

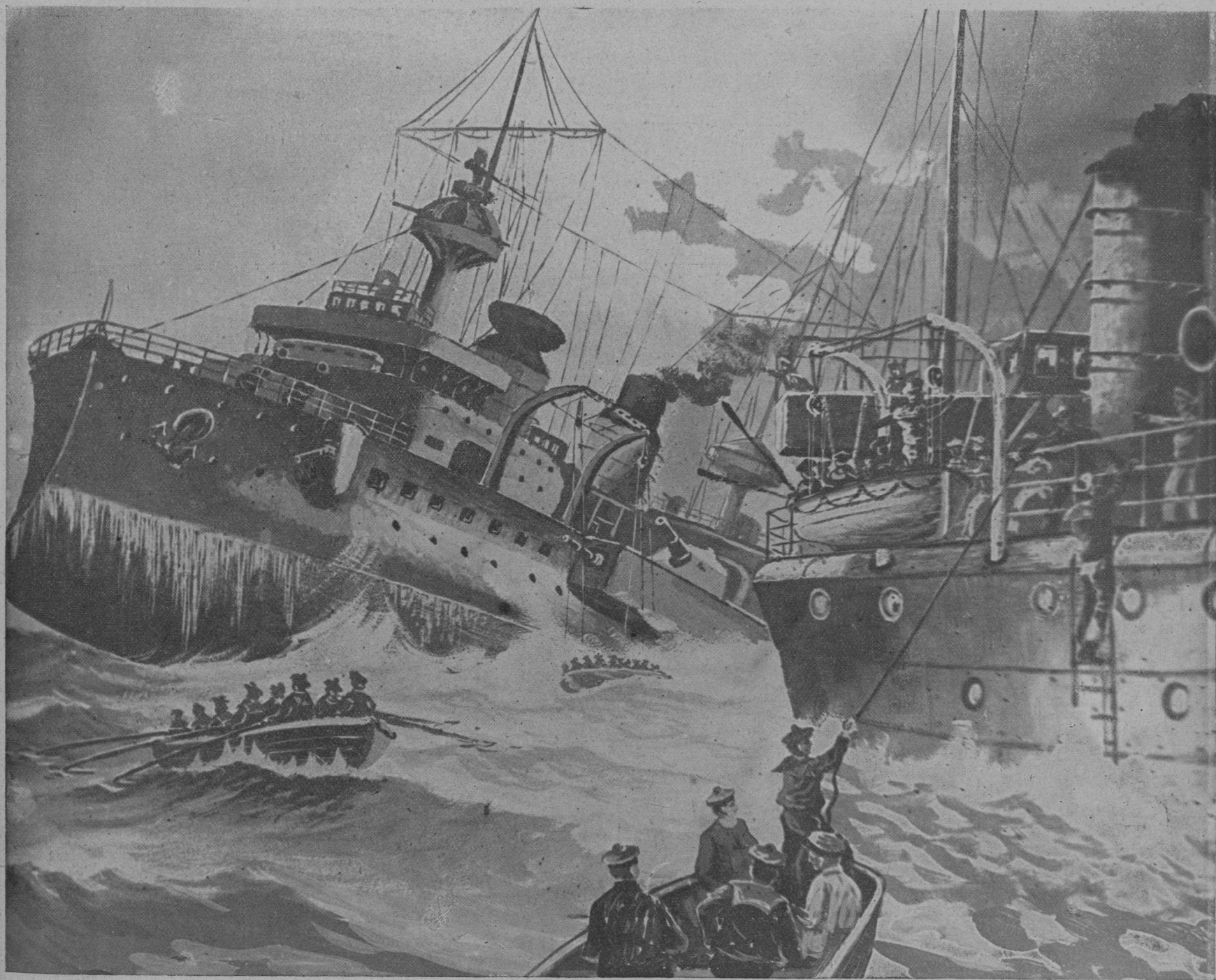
TEDENSKA SLIKE

Štev. 5.

V Ljubljani, v sredo 31. januarja 1917.

Leto IV.

Francoski oklopni parnik „Gaulois“, ki ga je torpediral nemški podmorski čoln, se potaplja sredi morja. Parnik je vozil baje tudi srbske vojake z otoka Korfu v Solun. Nemški parnik rešuje utaplajoče se Francoze in Srbe.

Dolce far niente na bojišču: Laški vojak spi na krasni postelji na pogorišču mesteca po odhodu vojske.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.

(Dalje.)

Prišedši do enega teh ubožnih bivališč, ki se je pred njim valjal v luži neizogiben prašič, je zaslišal glas, katerega je bil jako vesel.

Nekdo ga je klical. „Ali si ti?“ je zaklical Monin glas. „Pojdi notri, Geoffrey, rada bi govorila s teboj.“

Geoffrey je snel puško z rame, sklonil se je in stopil v nizko kočo z večjim veseljem kakor da je povabljen v kraljevski grad. Kaj je tudi grad družega kakor stanovanje vladarja? Rodneyjeva vladarica pa je bila ta hip v tej skromni hišici.

Sedela je za kolovratom, in nit je urno tekla skozi njene prste. Imela ni belih, skrbno gojenih rok, toda njene male, rjave roke so mu bile ljubše kakor najmehekje in najnežnejše tačice prve salonske dame.

„Tukaj sem“, je vzkliknila s svojim veselim glasom, ki je odmeval potem še ves dan v njegovem srcu.

Stara žena je sedela ob medlo gorečem ognju šote, kjer je kuhala obed za svoje sinove, ki so bili na delu.

„Kolika sreča, da te srečam tukaj!“ je vzkliknil Geoffrey. Sklonil se je k pridni predici in jo po kratkem obotavljanju poljubil, vkljub stare ženice, ki ju je opazovala s tiho radovednostjo in z začudenjem.

Ženi se Geoffreyjevo vedenje nikakor ni zdelo graje vredno. Nasprotno, prijazno se je smehljala, kimala s staro glavo in mrmrala neko irsko prislovico o mladosti in ljubezni, kakor da je pogled na ta lepí ljubavni par vzbudil v njej spomin na davno minole čase, ko je imela tudi ljubimca in je gojila zlate nade. Vstala je, obrisala stol, ga postavila pred Geofreya in ga prosila, naj se zadovolji ž njim. Potem se je obrnila zopet k ognjišču, vzela meh in je pihala v ogenj; kazala je na ta način nežnočutno zaljubljenca hrbet.

Mladi mož se je z veseljem poslužil povabila, naslonil je roko na naslonjalo Moninega stola, vpri od sreče žareče oči v njen obraz in šepetal: „Kako dražestna si!“

In ponóvil se je mali prizor, ki bi bil vzbudil kmetici ob ognjišču zopet mladostne spomine, ako bi ga bila videla.

„Kaj pa delaš pravzaprav?“ je vprašal Geoffrey, ko sta se spet vrnila v resnično življenje.

„Predem za Betty; trga jo v rami in ne more delati, pa mora biti vendar izgotovljeno delo ob določenem času in ga oddati. Kmalu sem gotova, potem lahko greva domov.“

„Kadar te popeljem na svoj dom,“ je dejal Geoffrey, „te dam slikati v tej obleki, sedečo za kolovratom, in potem te obesimo v galerijo med druge.“

„Kje?“ je vprašala Mona ter se hitro ozrla vanj.

„O, doma, saj veš.“ je odgovoril gospod Rodney, ki se je takoj zavedel, da ni krenil na pravo pot.

„Ali meniš v narodni galeriji?“ je vprašala Mona ter modro nagubančila čelo.

„Oh, ne, Geoffrey, tega ne bi rada! Menim namreč, da ne more biti prijetno, če ogledujejo človeka najrazličnejši ljudje.“

„Dobro, pa ne pojdeš tja,“ je obetal. „Ampak“ vseeno moraš biti pripravljena na to, da te bode svet ogledoval, če že višiš v narodni galeriji ali pa ne.“

„Ali zakaj?“ je vprašala Mona, trudeča se, da bi razbrala resnico z njegovega obraza. „Kaj sem drugačna od drugih?“

„Zelo drugačna,“ je odgovoril Rodney. Ampak zaradi tega se nikar ne boj. Saj to je dandanes baš moderno. Če nimaš kaj izrednega na sebi, nisi nič; zato si ukrojena po najnovejši modi.“

„Sedaj se hočeš pa norčevati iz mene,“ je rekla Mona z dražestnim usmevom in ga je uščipnila v uho; pa tako, da ga ni nič bolelo.

Stara žena ob ognjišču, ki je zadnjih pet minut vedno nanovo vstala in zopet sedla, je pogledala sedaj še enkrat v lonec, potem se je zadovoljna oddahnila. Potegnila je lonec od ognja in ga postavila na tla. Nato je ocedila vodo in se zazrla zadovoljna v kadečo se vsebino.

„Morda bi hoteli pokusiti malo,“ je rekla potem, okrenivša se h gostoma. „Lačni morate biti, gospodična Mona, po vsem delu, ki ste ga že opravili. Če bi se hoteli s svojim prijateljem ponižati in použiti kak grižljaj, vama je na razpolago in ga vama od srca privoščim. Krompir je debel letos... hvala bogu!“

„Da, lep je,“ je odgovorila Mona, „in lačna sem; ako vam ne dela preveč truda, bi ga rada malo jedla.“

„Kaj mi je za trud, gospodična Mona,“ je vzkliknila Betty, „če je za vas!“

„Ali nočeš tudi ti malo pokusiti Geoffrey?“

„Da, rad“... je odgovoril obotavljaje se Geoffrey.

„O, seveda,“ ga je prekinila starka, „dosti ste hodili, zato se morate malo okrepcati.“

„Ako smem torej prositi za krompir,“ je dejal Geoffrey uljudno, deloma ker je bil lačen, deloma ker je vedel, da napravi s tem Moni veselje.

Stara žena je stopila k omari ter vzela iz nje dva krožnika jako čudnega vzorca, dvoje nožev in dvoje vilic.

„Mogoče bi se vam hotelo tudi kapljice svežega mleka?“ je vprašala ter po-

Pogorišče Solkana pri Gorici.

stavila hkratu prednjo majhen vrč mleka, ki je vseboval vsednevno krepilo uboge starke.

Ker Mona in Geoffrey tega nista vedela, sta pila mleko in se veselila male pojedine, medtem ko ju je njuna gostiteljica iz ozadja smehljaje opazovala. Deset minut pozneje sta se poslovila od gostoljubne Betty in sta stopala roko v roki proti najemnikovi hiši.

„Nisi mi še povedal, koliko vas je pravzaprav doma,“ je začela Mona razgovor. „Pripoveduj mi sedaj. Torej tvoja mati, potem Nick... ali še kdo?“

„Zdi se mi, da sem že govoril o tem,“ je odgovoril Geoffrey, ki je končno spoznal pravi položaj.

„Ne, še nikdar nisi pravil o njej. Ali si bil zaročen ž njo?“

„Ne, nikoli,“ je odvrnil ogorčen, tako da se je čutila vso osramočeno.

„Upam, da ni zaljubljena vate,“ je pripomnila zategnjeno.

„Na to lahko zavžiješ strup!“ je dejal Geoffrey veselo. „Prav toliko jej je zame kakor meni zanjo, namreč: nič.“

„To me jako veseli,“ je odgovorila tiho Mona.

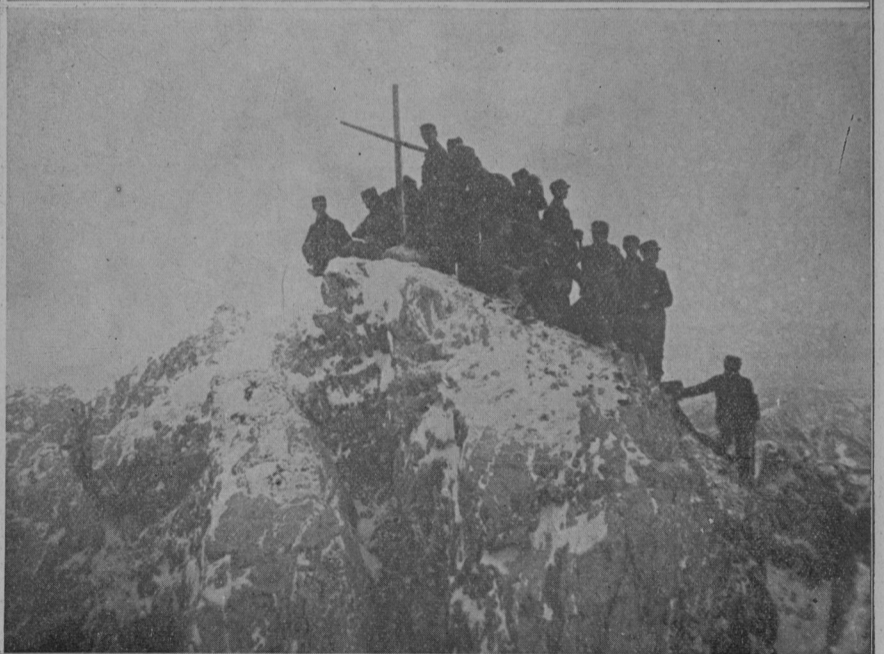
„Zdi se mi res, da me imaš zelo rad,“ je dejala Mona priprosto in položila svojo roko v njegovo.

Molče sta stopala nekaj časa drug poleg drugega.

„Da govoriva kaj drugega,“ je začela Mona čez nekaj časa, „ali se dame tvojih krogov v družbi zelo lepo oblačijo?“

„Nekatere se oblačijo izredno neokusno.“

„Ali res? Mislila sem, da so vedno lepo oblečene. Ko sem bila pri teti Anastaziji v Dublinu, še nisem zahajala v družbe, ker sem bila premlada. Rada bi se videla enkrat v družabni obleki.“

Naši škijaši na Tirolskem: Vojaki s skiji gredo na pozicije, oziroma z vrhov opazujejo laške postojanke.

„Da, Jack je sedaj pač tudi že doma, — to je moj drugi brat, vsaj pričakovali so ga včerajšnjega dne. Violeta Manserghova je tudi večkrat pri nas; razun teh pa prihaja sedaj ta, sedaj oni.“

„Ali je Violeta Manserghova lepo dekle?“ je vprašala Mona, ki je nehote zaslutila, da bi mogla biti to kaka tekmovalka.

„Lepa ni; ampak oblači se izbrano in je jako prikupljivega vedenja.“

„Ah,“ je vzkliknila Mona resno.

„Moja mati mi jo je določila za nevesto,“ je nadaljeval Rodney, ki — kakor večina moških — ni opazil malih znakov nevolje na obrazu svoje spremljevalke.

„Ampak res čudno, ne razumem, kako da mi nisi tega še nikoli pravil,“ je dejala Mona s povešenimi očmi.

„Zakaj pa, ljubica?“

„Ker bi mi bila neznosna misel, da je katera druga nesrečna zaradi mene. Zdelo bi se mi, kakor da počiva prokletstvo na najini ljubezni,“ je odgovorila Mona ter ga pogledala s svojimi resnimi očmi. „Žalostna mora biti zavest, da je lastna sreča povzročila nesrečo drugim.“

„Ampak ljubila bi me vkljub temu, Mona, kajne?“

„Vedno bi te ljubila,“ je odvrnila deklica z milo resnobo, „bolj kakor svoje življenje; toda bala bi se za najino srečo.“

„Nikakega vzroka ni, da bi se morala bati, dragica,“ je odgovoril Geoffrey. „Moje srce je v dobrih rokah; ne poznam razun tebe nobene ženske, ki bi me ljubila in katero bi jaz ljubil.“

„Tudi jaz bi rad to,“ je pripomnil Rodney. „To se pravi, ne sebe, marveč tebe, in sicer v prav lepi obleki, z golimi rokami, tako kakor sem te videl prvega dne.“

„Ali še veš?“ je vprašala Mona z dražestnim nasmehom ter mu nalahno stisnila roko.

„To bi se dalo prav lahko narediti. Mislim, da bi ti mogel preskrbeti toaletto.“ Govoril je hitro in nekam boječe ter gledal pri tem z veliko vztrajnostjo nekega osla, ki se je pasel na bližnjem travniku. Toda razsodba je bila ugodna.

„Ali res?“ je vprašala nadepolno. „Kje bi jo le mogel dobiti?“

V Dublinu mora vendar biti več damskih šivilj,“ je odgovoril Geoffrey; „lahko pišem kateri, če bi hotela priložiti mero.“

(Dalje prih.)

Mirovni pogoji sovražnikov.

Centralne države so sporočile predsedniku Zjed. držav, da ponujajo antantnim državam mir, ker je vojna pravzaprav že odločena in je nadaljno prelivanje krvi le zločin. Pripravljene bi bile torej zaradi miru pogajati se, a svoje pogoje povedo na mirovnih sejah. Predsednik Zjed. držav, Wilson, je ta poziv naznanil antanti in prosil odgovora.

Odgovor, ki mu ga je izročila antanta, je pa Wilsona temeljito poučil, da so si vojskujoče stranke glede pogojev miru nasprotne kakor noč in dan. Avstrija in njeni zavezniki so izjavili, da vodijo obrambno vojsko in da so ta svoj namen že dosegli

Osvobodite naj se Italijani, Slovenci, Rumuni, Čehi in Slovaki od tuje nadvlade.

Osvobodite naj se narodi, ki so podložni krvavemu nasilstvu Turkov; kraljestvo Osmanov naj se odstrani iz Evrope, ker je itak tujec zapadni kulturi.

Nameni ruskega carja glede Poljske so jasni. Antanta hoče Evropo zavarovati proti brutalni pohlepnosti pruskega militarizma, ni pa imela nikdar namena zatreti nemške narode.

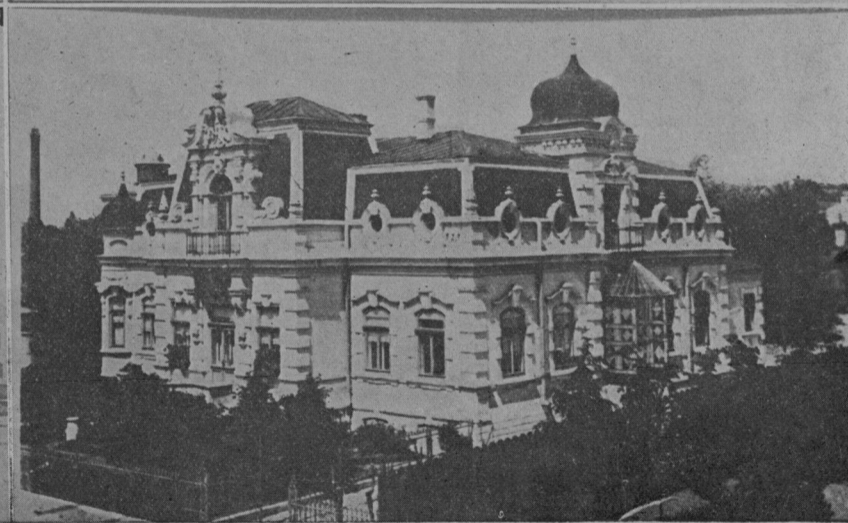
V te označene namene hočejo v antanti združene države delati z vsemi silami in z vsemi žrtvami, da doženejo zmagoslavni mir, ki bo zagotovil njih srečo in blagostanje in ki bo rešil tudi bodočnost napredka in omike.

gor malih narodov. To seveda zamolče, da dobe popolno oblast nad Evropo, ako ji dajo tako lice, kakor ga kažejo v svoji noti na Wilsona.

Položaj je sedaj jasen: Sovražniki imajo namen popolno uničiti osrednji sili, zato pa mora govoriti naše orožje, ki zmagoslavno končno vendar le prisili sovražnike do treznejšega presojanja vojnega stanja.

Napoleon in krušna karta.

Stendhalova knjiga „Napoleonovo življenje“ je danes posebno zanimiva, ker moremo primerjati dobo Napoleoove mladosti z današnjo.

Jassy: Iz nove rumunske prestolice, kjer je zboroval rumunski parlament: Zgoraj katedrala, spodaj gledišče. V drugi vrsti zgoraj starinska cerkev Treh svetnikov, spodaj vila, v kateri sta prebivala na begu rum. kralj in kraljica.

s svojimi pridobitvami na bojiščih. Antanta pa v odgovoru predsedniku Združenih držav pove, da vodi osvojevalno vojsko in zahteva:

Belgija, Srbija in Črnagora naj se vpostavijo, kakor so bile in plača naj se jim dolžna odškodnina.

Izprazni naj se zasedeno ozemlje na Francoskem, Ruskem in Rumunskem; škoda naj se popravi.

Evropa naj se preosnuje, da dobimo poroštvo za trajno nadvlado, ki bo vpoštevala narodnost in pravice vseh malih in velikih narodov, in ki bo ozemlja mednarodno uredila tako, da so zavarovana proti neosnovanim napadom na suhem in na morju. Vrnejo naj se pokrajine in ozemlja, ki so se poprej v antanti združenim državam vzela s silo ali proti volji prebivalcev.

To so bistvene točke zahtev naših nasprotnikov, kakor jih razlagajo kot odgovor na Wilsonovo mirovno ponudbo.

Naši sovažniki hočejo s takim pisarjenjem ostrašiti nevtralne države in jim vzeti vsako sredstvo za posredovanje. S tem hočejo novega poguma dati svojim narodom, ki so, kakor ves svet, do grla siti krvave vojske in s tem hočejo naši sovražniki tudi vzbuditi v vrstah osrednjih sil misel, da je nemogoče vztrajati proti takim nasprotnikom.

Mnogo je v tej noti zahtev ki so pesek v oči tudi podanikom osrednjih sil, ki pa so o njih sovražniki jasno prepričani, da so neizvedljive.

Zanimivo je to: Angleški listi že namigavajo, da v tej noti za se Angleži ničesar ne zahtevajo; res ji torej pravijo, da se Angleži bore le za dobrobit Evrope in za bla-

Napoleonovi veliki uspehi v Italiji so napolnili starca Aubryja, francoskega vojnega ministra, le z grdo zavistjo. Starec ni kot general nikdar ničesar dosegel, zato mladega Napoleona ni mogel trpeti. Napoleon je smatral topničarstvo za najboljše orožje, s katerim se doseže največ in najboljše uspehe. Zato je Aubry prestavil 25 letnega Napoleona kot generala v Vendeejo k pešcem. Napoleon se je povelju uprl, odšel v Pariz in živel ondi od l. 1795 v velikem siromaštvu.

Dve dami, ki ste ga obe ljubili, a ki ju je mladi Napoleon obe preziral, sta zapustili mnogo zapiskov o mladem generalu v tisti dobi. Stendhal je te zapiske priobčil. Iz njih zvemo, da je bil ubogi general strašno suh. Nosil je dolge lase („pasja ušesa“ so rekli tisti lasni modi) prav do ramen; po-

gled mu je bil mračen, a oči so bile krasne in so se v razgovoru čudovito oživile. Njegova obleka je bila obnošena in uprav ubožna. Njegova usta pa so bila izredno lepa. V obče je imel Napoleonov obraz čisto grški značaj. Pri vsej ubožnosti pa je bil jako ponosen.

„Spominjam se“ — piše gospa de Bourienne — „da je takrat (v letih 1794—95) vladalo Maximum (zakon, ki je določal maksimalne cene in setev. Tako se ni smelo sejati preveč žita in se pridelki niso smeli prodajati dražje, kakor je določila vlada). Posledica tega zakona je bila, da niso kmetje na pariški trg ničesar prinašali. Ako

nerada to povem, pobočnik Ludovik je porciji vselej sam pojedel in mi smo dajali generalu naš jako beli kruh, ki smo si ga dajali peči skrivaj in dovažati iz Sensa, kjer je imel moj mož posestvo. Če bi nas bil kdo ovadil, bi to zadoščalo, da bi prišli pod giljotino (t. j. izgubili bi glavo)!“

Torej že l. 1794—95 so poznali maksimalne cene, prepovedano je bilo pod kaznijo peči bel kruh in celo generali so morali jesti črn kruh, poln otrob. Tudi takrat ni bilo kruha, tako da je bil celo Napoleon prisiljen prepustiti malo porcijo mlajšemu bratu, sam pa je hodil rad v goste, kjer je dobil bel kruh.

klicani so se zbirali in odhajali, kamor jih je klicala dolžnost. Ko sta prišla k njemu triletni Ivanček in poldrugoletna Metica, ko sta se oklenila njegovega vrata in ga poljubljala vroče in s solzami, ga je nekaj kakor klešče prijelo za srce, a glej, tam v neizmernosti je s krvavimi črkami zaplamelelo vprašanje: kaj bo z vama, če mamica umre, ko mene ne bo? Davilo in tiščalo ga je vprašanje, skoro nestrpnost se je ločil od svojih tako ljubljenih otročičkov. Nič ni vedel, kdaj in kako je prišel iz hiše, slišal je le še jok in ihtenje svoje Anice in svojih malih...

Par minut kasneje pa se je kakor iz sanj zavedel — in je že korakal po cesti

Iz osvojenega rumunskega mesta Buzeu: Polje s koruzo. Voz z vodo. Rumunska hišica v okolici. Trg za zelenjavo.

je bil kdo povabljen na obed, je prinesel pozvanec vselej svoj kruh s seboj. Kadar je prišla k nam v goste gospa N..., naša soseda z dežele, je prinesla izvrsten bel kruh, od katerega je dajala polovico meni.“

Napoleon je hodil v gledišče, a vstopnic ni kupoval, nego mu jih je podarjal prijatelj, Talmy, takrat mlad, modern igralec. — Druga dama piše:

„V oni dobi smo videli Napoleona skoraj vsak dan; prihajal je k nam čisto na obed, toda, ker ni bilo kruha in je dobil vsakdo le po 2 unci (60 gramov) na dan, je bila navada, da so povabljeni prinašali kruh s seboj. Napoleon in njegov mlajši brat Ludovik, njegov pobočnik, fin in simpatičen mladenič, sta prinašala svoji porciji kruha, črnega in polnega otrob. In,

Vekoslav Spindler:

Brez doma.

(Dalje.)

Tolažil se je na vse mogoče načine, vendar skoro celo noč ni mogel spati. Čez polnoč sta z Anico prereševala razna važna gospodarska vprašanja, kako ukreniti eno in drugo. Takrat je ona utrujena zaspala, on pa se je nemirno valjal sem in tja, in vedno zopet in zopet je stalo pred njim s plamenečimi, krvavimi črkami zapisano vprašanje: kaj bo z malim Ivančkom in Metico, če mamica v njegovi odsotnosti umre? In črke, krvave in plameneče, so rastle v vesoljnost, v neizmernost...

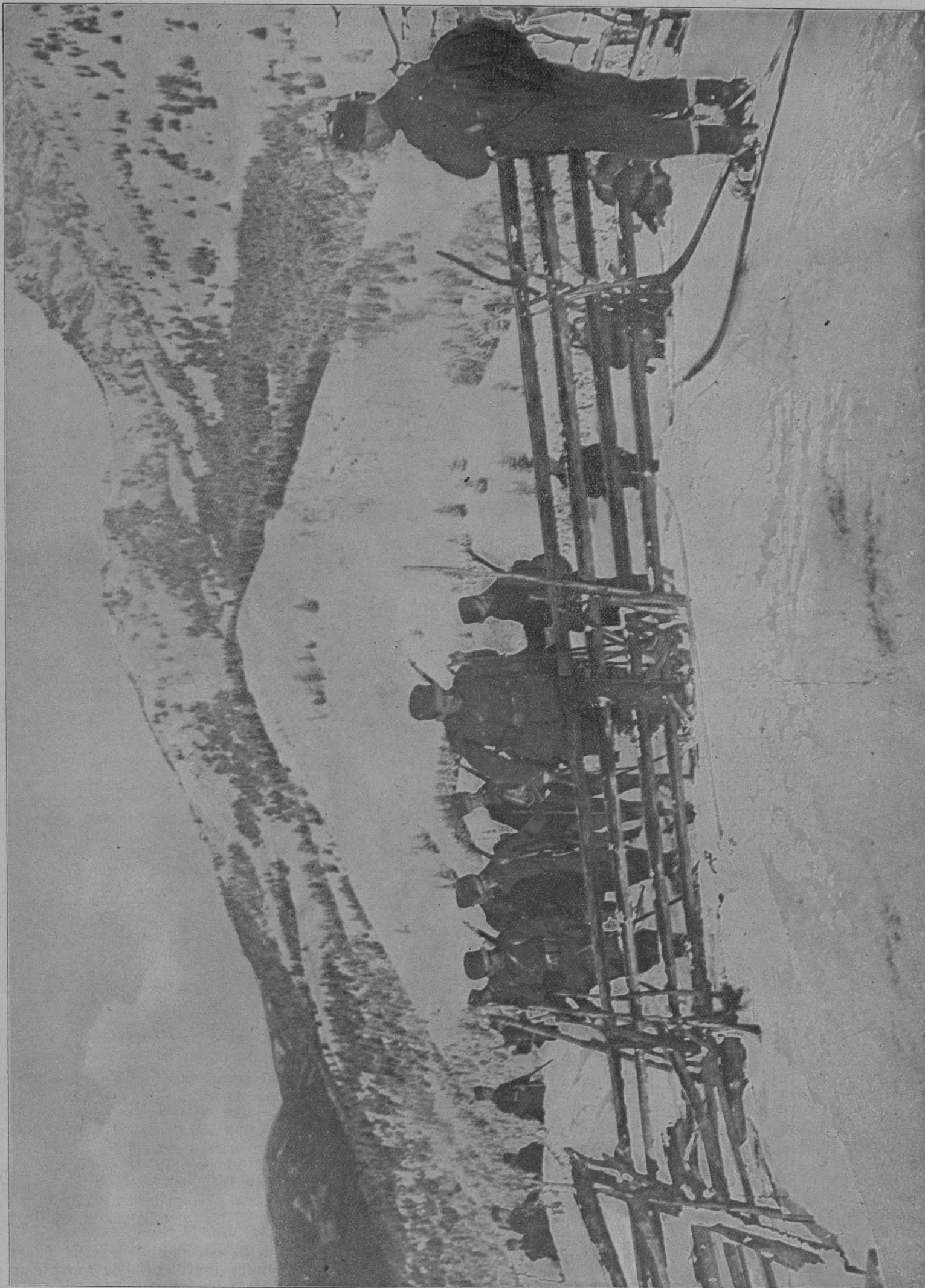
Komaj je proti jutru malo zadremal, že ga je zbudil glasni vrišč po vasi: vpo-

proti mestu, odkoder ga je vlak odpeljal k njegovem kadru. Kakor brez volje, kakor v polzavesti je vse to šlo mimo njega. Zvečer pa, ko je ležal tam v nekem starinskem poslopju med tisoči drugih tovarišev na slami, ko je poslušal njih vpitje in kletve in pridušanje, mu je zopet tem jasneje stopila pred oči ura ločitve od dragega doma. Zaril je obraz v slamo in bridko, bridko zaihtel.

„No no, otrok,“ je začul poleg sebc surov, pijan glas, „Kaj se nam boš tu cmeril! Pa pojdi k materi domov, če ti pri cesarju ni prav“.

Peter je stisnil zobe in potlačil jok.

In potem so prišli napori vojaškega življenja. Kot topničar je kmalu šel na bojišče.

Zima na Tirolskem: Naši vojaki s skiji na tirolskih hribih.

Kje vse je bil, kod vse je hodil? Koliko je pretrpel telesnih naporov — in koliko duševnih muk v mislih na svoj dom?! Saj so ga pošiljali z enega dela bojišča na drugi, sedaj je bil na ruskem, sedaj na francoskem, sedaj na srbskem bojišču. Pretrpel je grozo gališke zime, videl je rodovitne belgijske poljane in argonske gozdove, videl je častivredno Savo, zahrbtno Drino in še mnogo, mnogo sveta. A čudno! Kamorkoli je prišel, povsod ga je spremljalo vprašanje: Kaj bo z malima?

Nekaj časa je dobival od ženke poročile, kako je doma. Tudi glede sebe je vedno zadovoljivo poročala. Nekoč pa so prenehali vsi dopisi, in vsa njegova pisma so ostala brez odgovora. Hotel je dobiti dopust, da bi šel domov pogledat — ni šlo. Hotel je od drugih ljudi izvedeti, kaj je z njegovo rodbino, pa živa duša mu ni odgovorila. Tedaj se je bojazen v njegovi duši potisočevala, in njegovi tovariši so se čudili, da je hodil včasih okrog ves izgubljen, bled in kakor nezavesten.

Nekega dne pa je sovražna granata padla v njegovi bližini. Njemu je otrgalo desno roko pod lehtom. Nezavestnega so ga spravili v prvo bolnišnico, kjer je ležal precej dolgo. Potem pa je šel z vlakom po

Trg v zavzetem rumunskem mestu Brajla na Donavi.

Rumunska luka Brajla na Donavi — zavzeta od nemških in bolgarskih čet.

ranjence v drugo bolnišnico bolj v ozadju. Kakor hitro je bil nekoliko pri zavesti, je zaprosil strežnico, da mu napiše pismo za ženko. Ni ji pisal glede sebe popolne resnice. Čakal je odgovora, zaman. Pisati je dal drugo pismo, čakal odgovora — zaman. Vse to ga je potrla, da je poprej ponosni Peter bil kakor trepetlika, brez vse volje, brez vsega veselja do življenja. (Dalje prih.)

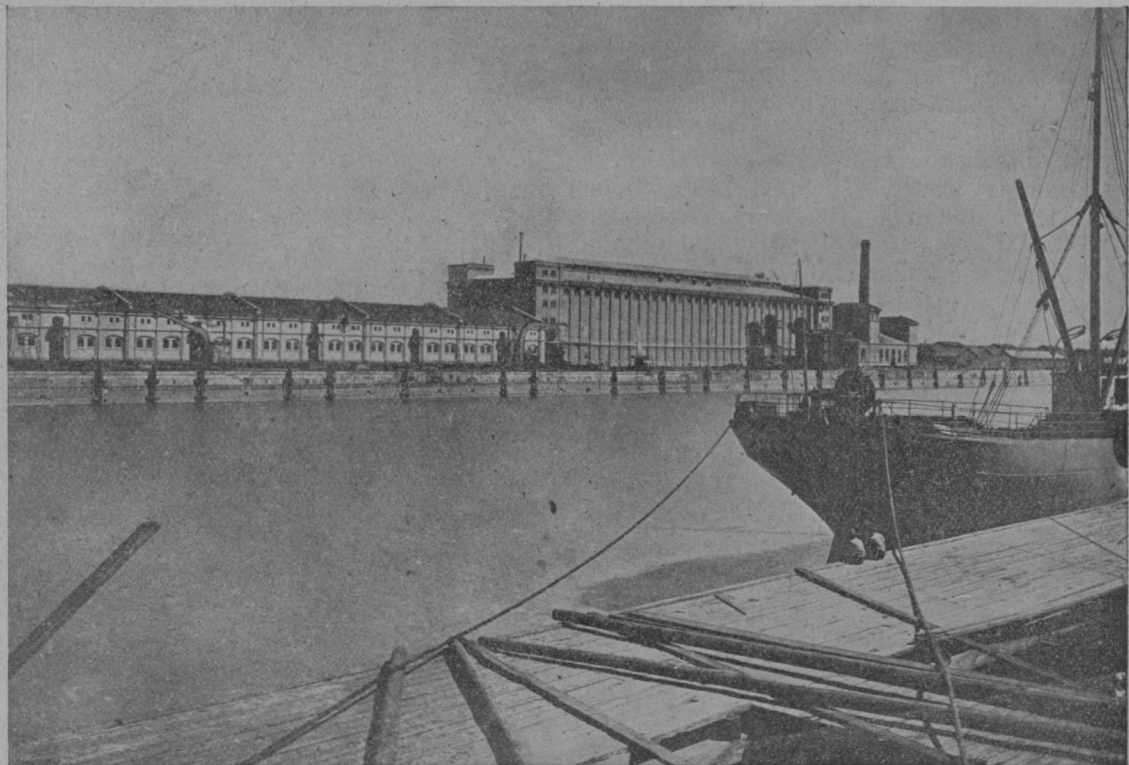
Razne vesti.

Nadvojvoda Evgen hvali naše vojsake. Povodom Najvišje podelitve velikega križa reda Marije Terezije Njegovi c. in kr. Visokosti presvetlemu gospodu maršalu nadvojvodi Evgenu je deželni predsednik grof Attems brzojavnim potom izrazil najudanejšo čestitko v svojem imenu in v imenu kranjskega prebivalstva. Nato je dospel naslednji brzojavni odgovor: Deželni predsednik grof Attems, Ljubljana. Vam in prebivalstvu Kranjske se najtoplejše zahvaljujem za dobre želje, ki me najiskrenejše vesele. Hrabri Kranjci so se v zadnjih bojih zopet posebno odlikovali. Maršal nadvojvoda Evgen.

Vojaški domovi. Pod predsedstvom knezonadškofa dunajskega, kardinala dr.

Friderika Piffila se je ustanovil „Avstrijski centralni odbor v ustvarjenje vojaških domov“. Temu odboru se je pridružilo še več osebnosti. Vojaški domovi bodo zabavališča, v katerih se bodo ob prostem času zbirali vojaki v razvedrilo. Prostori in pritikline se bodo zaprosili pri vojaški upravi, opremo bode preskrbel odbor v zvezi z osrednjima uradoma vojnega skrbstva z nabiranjem po deželi, ki je že dovoljeno. Pokroviteljstvo podjetju sta prevzela cesar in cesarica, ki tako stojita na čelu prvemu mirovnemu dobrodelnemu podjetju. Vsak po en vojaški dom dasta ustvariti celo na svoje stroške. Darove v denarju nabira anglo-avstrijska banka na Dunaju.

Mraz in zima. Končno smo dobili mraz in sneg ter ž njima pravo, a zdravo zimo. V soboto, 20. jan. so imeli na Dunaju — 6,8° C — 9,2° C mraza, v severni Nemčiji in v Galiciji imajo do — 15° C, pri nas pa okoli — 7° C. Na Češkem imajo poprečno — 17° C, na Moravskem — 14, na Šleškem — 15, v Bosni — 9, v Srbiji in Bolgariji — 13° C. Še hujši mraz je seveda v Sibiriji in v Škandinaviji, kjer imajo poprečno — 26° C. Za reveže, ki nimajo kuriva, zadostne obleke in obuvala so se začeli hudi časi. Ljubljanska občina je pre-

Žitnice (ogromna skladišča) v rumun. pristanu galaškem.

skrbela vsaj najrevnejše šolske otroke z obuvali. Seveda je pa še mnogo mladine, ki nima najpotrebnejše zimske obleke.

1430 nemških listov ustavljenih. Iz Berolina poročajo, da od začetka vojne do sedaj je bilo ustavljenih 1430 nemških časopisov. Pred vojno jih je bilo 13 000, ustavljenih je torej ena osmina.

Sole, kruh in kurivo. Zaradi nedostajanja kuriva so po nekaterih krajih šolsko dobo skrajšali. Na Češkem so nekaterim šolam pobrali skoraj vse kurivo, ker ga manjka pekem za peko kruha. Otroci so brez šol, a doma starši tudi nimajo kuriva; zato je želeti čimpreje milejšega vremena.

Angleške ženske. Iz Londona poročajo, da dela skoraj pol milijona žensk noč in dan po angleških tovarnah in skladiščih ter da se imajo angleške armade le ženskam zahvaliti za svoje uspehe.

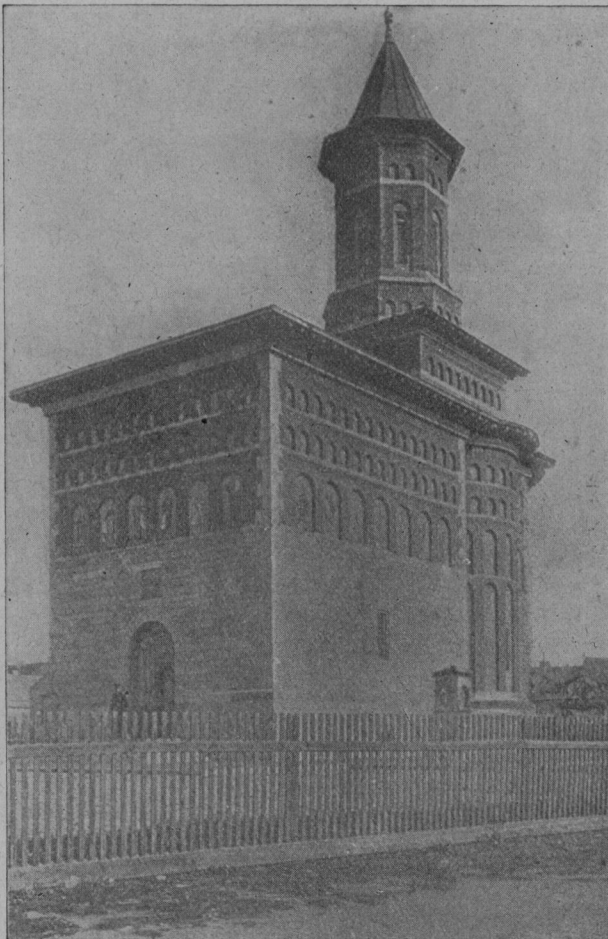
Slovenke v Bukarešti. Vojaški župnik Kozák poroča „Mirovemu“ uredniku, da je našel v Bukarešti celo kolonijo slovenskih deklet in žena. Ko je 24. decembra v frančiškanski cerkvi v Bukarešti opravil za nekatere slovenske vojake božjo službo ter po maši s svojim slugo molil slovenske molitve, so slišale to nekatere v cerkvi navzoče Slovenke. „Začudil sem se, ko pridem pred svoj hotel ter me neka dekla po slovenski pozdravlja, roke poljubi, in je polna veselja, da vidi duhovnika, ki zna slovenski. Vprašal sem jo odkod je to zvedela, pa mi odgovori, da je bila v cerkvi in čula slovensko molitev; čakala je (slugo) Lojska, ko je šel iz cerkve in je z njim šla k hotelu. Pripovedovala mi je, da je tukaj dosti Slovenk, nekatere so bile tudi vjete, ker je bilo prepovedano drugače govoriti kot romunski, one pa niso znale. Pretrpele so v ječi dosti. Lojzek je prišel zvečer ves rumen ter pripovedoval, da je bil pri puncah v gostih, da so ga pogostile prav božično. Ena njih ima tukaj svojo mater, pri nji prebivajo tudi druge, ki delajo nekakšne preproge iz slame ter zaslužijo 5 K na dan. Drugi dan sem imel pri maši celo slovensko kolonijo.“

Narodno bogastvo Romunske se da težko izračunati, ker na Romunskem ne poznajo ne osebne dvhodnine, ne kakega davka na zapuščine. Statistiki Angelescu ceni vrednost vseh romunskih zemljišč na 19 milijard in 100 milijonov frankov, mestna zemljišča na pol milijarde, mineralične zaklade na eno milijardo in 200 milijonov, kapital trgovcev ter industrijalcev na pet milijard in posest zlatega denarja na 300 milijonov. Skupno narodno premoženje bi torej po tej statistiki znašalo 28 milijard in 200 milijonov frankov, dočim je državnih dolgov dve milijardi in 200 milijonov. Čistega narodnega premoženja bi torej bilo po tem računu 26 milijard, dočim je romunski trgovski minister Xenopol svoj čas izračunal, da znaša romunsko narodno premoženje le 23 milijard. Kako je to premoženje med romunsko prebivalstvo razdeljeno, se spozna iz sledečih števil: 2248 oseb ima na leto dohodka 102 milijona frankov, 1.240.000 je pa oseb, katerih letni dohodek ne znaša več kakor 600 frankov na leto.

Ukrajinsko gibanje za svobodo.

Ime kozaškega hetmana junaka Macepe nam je dobro znano, toda njegov politični pomen in njegovi politični cilji so se šele sedaj, v svetovni vojni pokazali v pravi luči.

Poljaki so Ukrajino v gospodarskem oziru močno pritiskali. Radi tega so se Ukrajinci v začetku 17. stoletja vzdignili, da se otresejo te nadvlade. Na čelu tega nara se je postavil hetman Bogdan Hmelnicki,

Iz Jassyja: Cerkev sv. Nikolaja, zgrajena v 15. stoletju, ena najstarejših rumunskih cerkva.

kateremu se je res posrečilo premagati poljsko vojsko.

Ustanovilo se je ukrajinsko kraljestvo do Lvova, Haliča in Holma, Hmelnicki pa si je nadjal naslov ukrajinskega vladarja. Hmelnicki je dobro vedel, da bodo Poljaki poskušali si zopet pridobiti Ukrajino; bal se je tudi, da bodo Ukrajinci novemu navalu Poljakov podlegli, ker so bili že nad eno stoletje zapleteni v vedne boje s Tatari. Da bi Hmelnicki zagotovil novo ustanovljeno kraljestvo, je iskal zaveznikov. Pogajal se je na vse strani, končno pa se je priklopil moskovski državi. Zdelo se mu je, da je ta zveza že zaradi tega dobra, ker je moskovska država sosedna Ukrajine, s katero jo veže ista vera in isto nasprotstvo

napram Poljakom. Leta 1654. se je sklenila pogodba v Perejeslavu.

Nato je bila Ukrajina popolnoma samostojna z lastno upravo, z lastno vojsko in lastnim sodstvom; Ukrajinci so si smeli voliti sami svojega hetmana, ki je smel voditi lastno zunanjo politiko, seveda ne proti Moskvi in carju.

Rusi pa se niso dosti ozirali na to pogodbo, ampak so kmalu začeli poskušati napraviti iz Ukrajine popolnoma rusko deželo. Posebno car Peter Veliki je stremil za tem ciljem, kar je očitno pokazal že s tem, da je po svoji volji razpolagal z ukrajinsko vojsko, ne meneč se za hetmanove ugovore.

Za časa Petra Velikega je leta 1687. postal Macepa ukrajinski hetman. Pošteno se je trudil, da bi mogel izhajati s carjem Petrom. Toda kmalu je uvidel, da mu preostajata le dve poti: ali se podvrže popolnoma carjevi volji in trpi, da se krši pogodba iz leta 1654., ali pa se loči pri prvi priliki od Rusije in skuša ohraniti samostojnost Ukrajini. Macepa si je izvolil zadnjo pot. Političen položaj ni bil brezupen. Švedski kralj Karol XII. je bil namreč premagal Petra pri Narvi ter je zmagoslaven prodril skozi Poljsko celo do Saksonske. Usoda vzhodne Evrope je bila v rokah Švedov. Macepa je računal, da le zveza s Švedi zagotovi svobodo Ukrajini. Karolu XII. se je zdela ponudba Macepe ugodna,

ki ji upal je, da bo s pomočjo ukrajinskih kozakov popolnoma premagal Ruse. Toda vojna sreča je bila tokrat na strani Rusov. Švedska vojska je bila 8. julija 1707 pri Poltavi od Rusov popolnoma razbita. Tu so se tudi Macepine sanje o svobodi Ukrajine naenkrat in nepričakovano razbilnile v nič. Macepa se je zastrupil.

Ustaja Macepe je bil zadnji poizkus z orožjem v roki zabraniti rusificiranje Ukrajine. Ukrajinci so bili vsled te nesreče tako potrti, da se niso zganili, ko jim je bil l. 1764. za vedno odvzet hetman, in se je leta 1782. razdelila Ukrajina v ruske gubernije.

Toda navzlic vsemu temu so upi in sanje Macepe še naprej živele v ukrajinskem

Vojni kurat toiaži težko ranjenega bojovnika na poti na kolodvor.

narodu. Te nade in sanje je v 19. stoletju znova poživil pesnik in rodoljub Taras Ševčenko. Pojavilo se je ukrajinsko gibanje, ki je pritegnilo nase vedno večje mase ukrajinskega naroda in ga prepojilo z ideali Macepe in Ševčenka. Vojna, katero vodimo sedaj proti Rusiji, pa je morala napolniti srca ukrajinskih rodoljubov z novim upanjem. Kakor Macepa pred 200 leti, tako upajo tudi ti sedaj, da je prišel trenutek, ki bo odločil o bodoči svobodi Ukrajine.

Ukrajina je v teku časa postala za Rusijo velikanske gospodarske važnosti. Iz Ukrajine dobiva Rusija večino svojega žita, Ukrajina sama producira 88 odstotkov vsega ruskega sladkorja. V zadnji četrtini preteklega stoletja se je Ukrajina tudi na industrijskem polju zelo visoko povzpela, ker ima obilico premoga in železa. Ukrajina daje glede cele ruske produkcije 62% litega železa, 58% jekla, 70% premoga, 99% antracita in 50% soli. Vrh tega pa je Ukrajina, ker leži ob Črnem morju, največjega pomena za rusko trgovino in promet. 70% celotnega ruskega izvoza gre skozi pristanišča ob Črnem morju. Rusija nima brez Ukrajine takorekoč življenske moči v sebi.

Ta velikanski gospodarski pomen Ukrajine je jedro sedanjega ukrajinskega gibanja. Ukrajinski rodoljubi skušajo doseči, da se

Generalni Feldmaršal pl. Mackensen s štabom na rumunskem bojišču.

zanimajo za to gibanje tudi nasprotniki njihovih tlačiteljev. Nedogledne bi bile gospodarske posledice za Rusijo, če se od nje odcepi Ukrajina.

Toda Ukrajinci ali Malorusi, ki jim je bil največji pisatelj. Gogolj, hrepene po svobodi vseh dežel, kjer žive Malorusi. Žele torej, da se pridružijo Ukrajini tudi veliki deli Galicije in Bukovine ter se osnuje veliko ukrajinsko kraljestvo. Ponosne sanje, ki se ne uresničijo nikdar več.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojno in po vojni svojo vrednost. Varno je torej naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštne prosto. Naročite se ga z dopisnico takoj.

1. številka „Slovana“ je v tisku ter kmalu izide. Imela bo 2 krasni umetniški prilogi. Naročite si „Slovana“ takoj!

Rusko mesto Azov ob Azorskem morju, kjer je prebival nekaj dni rum. kralj s kraljico, ki sta danes že v Petrogradu.

Osram

Miši snedle denar. Nekemu kmetu na vzhodnem Štajerskem, ki je menil, da je denar najboljši shranjen doma, so miši snedle devet 20kronskih bankovcev.

Neosvobojeni Lahi. Laški zunanji minister Orlando je trdil, da je spočetka vojne v Italijo pribežalo iz Avstro Ogrske na laška tla okoli 200.000 iredentovcev. Naše notranje ministrstvo pa je dognalo sedaj, da je pobegnilo le okoli 3000 Lahov v Italijo in sicer 2100 iz Trsta in Primorja, 700 iz Tirolske, ostali iz Dalmacije in Istre.

Ujetniško delo v raznih državah. Na Nemškem porablajo vojne ujetnike za poljsko delo. Na Francoskem grade z njimi ceste, porablajo jih za pristaniška in poljska dela. Vojni ujetniki na Ruskem delajo največ na železnicah; tisti pa, ki razumejo rusko, opravljajo razne druge posle in službe. Tako n. pr. je osobe na cestnih železnicah po manjših ruskih mestih večinoma sestavljeno iz avstro-ogrskih vojakov.

Milijonarka umrla lakote. Iz Sarajeva poročajo: Po svojem nezaslišanem skopuštvu in sebičnosti znana milijonarka Ana Dugonić je te dni tu lakote umrla, stara 72 let. Starka zaradi skopuštvu ni imela nobenega posta in niti postrežnice. Živela je skrajno revno in zakurila si je le v najhujšem mrazu. Zadnji čas je tri dni ni bilo nič na izpregled, zato je policija siloma vdrla v stanovanje in našla starko v revne cunje zavito mrtvo na tleh, dočim je bila na divanu lepo zložena svilen odev. Skopuhinja očitno niti v najhujši sili ni imela srca, da bi se odela z njo. Starka je umrla lakote, kakor je pokazalo raztelesenje. Sorodnikov ni zapustila nikakih ter dobi celo njeno premoženje njena domovinska občina Mostar.

Člani kluba „Isabella“ v umazanih srajcah, dokler bo trajala vojna. V Parizu se je osnoval pravi vojni klub, ki ima svoje prostore v najodličnejšem delu mesta. Osnovali so klub najbolj znani humoristi in karikatunisti. Glavna misel je: pobijati previseke cene za pranje. Člani kluba, ki se imenuje „Klub Isabella“, so se obvezali po vzgledu kraljice Izabele, da ne slečejo svojih srajc prej, dokler se ne sklene mir. Prsa srajc, ovratniki in zapestniki imajo biti s svojo „nevtralno“ barvo merilo patriotizma. Nositi neoprano srajco spada k dobremu obnašanju.

Madame Thebes umrla. Znana moderna čarodejka madame Thebes je v Parizu umrla v starosti 72 let, a pravzaprav se je pisala Ana Savigny. Pred kratkim je izdala svoj almanah za leto 1917., v katerem je prerokovala, da se bo leta 1917. svetovna vojska končala. „Prosvitljeni“ Parižani nič ne zaostajajo za Berlinci, in Francozinje in inozemci so radi hodili k pariški „čarodejki“, da jim je napovedovala bodočnost. V tem oziru torej Parižani nič ne zastajajo za našimi Ljubljančani in Ljubljančankami, ki tudi radi posečajo svoje „čarodejke“.

Nakaznice za čevlje so uvedli na Nemškem, in sicer za vse vrste čevljev brez izjeme. Za najfinejše usnjene čevlje, ki so pa sedaj že zelo redki, dobi nakaznico vsak, kdor izroči par nošenih, a še porabnih čevljev z usnjenimi podplati, a nakaznica se glasi samo na dva para čevljev za celo leto 1917.

Krompirjev močnik. Stlači dva v oblicah kuhana krompirja in dve žlici moke, sukaj z vilicami in potem še z rokami, da zasukaš močnik, ki ga skuhaš in zabeli s prežganjem kakor jajčnega. Če je premokro, dodaj še nekoliko moke.

Omelete so prav rahle in se lepo delajo, ako primešaš testu v oblicah kuhan, pretlačen krompir.

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
:: strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::

Brezplačen
pouk v ve-
zenju
Tovarna v
Lincu usta-
novlj. 1867.

Zahtevajte
cenik, ki ga
dobite
brezplačno
in poštne
prсто.

Specialni oddelek platna

v trgovini

A. Šarc lastnica Jadviga Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica 5

nudi še priložnost za dobri in ceni nakup:

rjuh,
brisačk,
prtov,
prtičev,
brisačk,

odejnih rjuh,
blazin,
pernatih blazin,
pernic,
žepnih rut.

:: ŠVICARSKA VEZENINA ::

Za vojake zimsko perilo.

**Krema za kožo
namesto pudra.**

Proč s pudrom, ki samo lu-
knjice zamaši ter povzroči
brezpogojno sčasoma gube
v obrazu. Vzemite

Dr. A. Rix, biserno puder-kremo

belo, rožnato ter krem. Ta krem-puder je obla-
stveno preiskan, popolnem neškodljiv, ni nikaka
šminka. Dame dobe takoj motno, nežno polt.
Je za negovanje kože in lepote nedosegljivo
dobra ser varčna v uporabi. Škatlja za poskus
K 1-65. Velika škatlja, zadostna za 4 mesece K 3-30

Odpošlje se strogo diskretno. Kosm. Dr. A.
Rix laboratorij Dunaj. IX. Laliergasse 6/0.

Po vsaki fotografiji
napravimo

umetniško dovršene

povečane slike

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42×53 cm sta-
nejo samo 24 K.

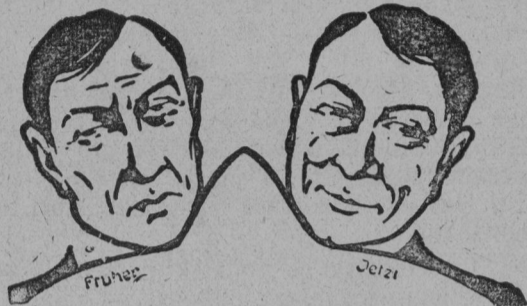
Naročila sprejema upravništvo
Tedenskih Slik v Ljubljani.

Išče se Rožič Anton, star 24 let,

Reg. Nr. 97, Masch.-Gew.-Abt., Feldpost Nr. 63. —
Ranjen je bil dne 6. junija 1916. — Družina Bo-
žič, Bokavce št. 4, pošta Dobrova pri Ljub-
ljani, prej stanujoči v Mirnu pri Gorici.

Šelenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Specijalna trgovina bluz
Antonija Sitar

Prava tolažba za na živcih bolane

je moj ravno izšli spis! Opisane so v njemu mnogoletno
izkušnje o vzroku, nasprotju in zdravljenju živčnih bolezni.
Pošljem vsakemu ta evangelij zdravja čisto zastonj, ako
za njega piše na spodaj navedeni naslov.
Tisoče zahvalnih pisem pričča o nedosegljivem uspe-
hu neumornega vestnega raziskovalnega dela pri trpečemu
človeštvu. Kedor spada

v veliki armadi na živcih bolanih

kedor trpi na rastresenosti, slabem spominu, nervoznem
glavobolu, pomanjkanja spanja, slabem želodcu, občutli-
vosti, bolečinah v udih, občli ali delni slabosti telesa ali
na drugih nebrojnih bolih,

naj si naroča mojo tolažilno knjižico!

Kedor jo bo pazljivo čital, se bo prepričal, da je pri-
prosta pot do zdravja in do veselja na življenju. Ne po-
čakajte ter pišite še danes!

Ekspedicija Opfern-Apotheke, Buda-
pest VI. odd. 499

Dr. PALÓCZ sanitetni profesor,
negdanji bolniški spe-
cijalni zdravnik,

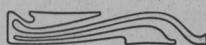
Budapest, IV., Károly-körut št. 2

je vsled svoje dolgoletne, ogromne specialne
prakse brezpogojno zmožen diagnosticirati in
zdraviti skrite in spolne bolezni pri gospodih
in damah. Ordinira ob delavnikih od 10—12 do-
poldoe in od 3—5 popoldne. Komur ni mogoče
priti osebno se mu da radovoljno brezplačno
pojasnilo, kako se bolezen doma temeljito
ozdravi. (Priložite znamke za odgovor).

Stare bolečine se povračajo, ako se
vreme preobrne, zakaj telo je pogosto jako
občutno za premene temperature. Za hitro
odstranjenje takih bolečin v udih in telesu
piporočamo Fellerjev rastlinski esenčni fluid
z zn. „E!zafluid“. Predvolne cene 12 ste-
klenic pošlje franko za 6 K lekarnar E. V.
Feller, Stubica, Elzatrž št. 280 (Hrvaško).
Mi priporočamo, da imate to dobro, bole-
čine tolažeče sredstvo, ki ga odreja-
jo mnogi zdravniki, vedno v hiši, da ga imate, ka-
dar treba, pri roki. Voljno odvajalno sred-
stvo, ki jači želodec, so Fellerjeve „Elsa-
kroglice“. 6 škatljic franko 4 K 40 v. (vf)

Starejša oseba,

vsakemu kmečkemu delu vajena, naj se zglesi.
Karolina Schwarschnig, veleposestnica v Majš-
pergu, pošta Ptujška gora pri Ptjuju.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavica 8,000.000 kron. ::

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

≡ Zima se oglašá! ≡

Dovoljujemo si slavno občinstvo opozoriti na:

Specijalni oddelek za pletenine, trikotažo in perilo:**Za dame!**

Vrhne pletene jopice in dušogretili z rokavi kakor tudi brez rokavov.
 Športne čepice iz volne in svile.
 Spodnja krila, iz volne, crepe de sante, svile, listra, klota, batista i. t. d.
 Kombinaže, srajce, jopice in drugo perilo, pleteno iz volne, bombaža in šifona.
 Predpasniki pisani, beli in črni v vseh modernih krojih.
 Stezniki v različnih kakovostih od najcenejših do najboljših.
 Nogavice črne in v modnih barvah, volnene, svilene, flor itd.
 Gamaše iz sukna, pletenine in triko.
 Rokavice glacé, pletenine in triko.
 Žepni robci iz platna, šifona in batista.

Za gospode!

Srajce likane iz šifona in cefirja v najboljših kakovostih.
 Srjace za šport (v vseh modernih oblikah, iz cefirja in mako).
 Nočne srjace v različnih oblikah.
 Normalno perilo kakor: srjace, jopice, hlače iz volne in bombaža.
 Tetra perilo, zdrav. priporočeno.
 Nogavice volnene, mako in bombažaste v različnih modnih barvah.
 Ovratniki in manšete, najboljši izdelek.
 Kravate, naramnice itd. v veliki izbiri.
 Rokavice glacé, pletene in triko.
 Žepni robci v vseh kakovostih.
 Dokolenice, gamaše, rokavice in druge v to široko spadajoče potrebnosti za zimski šport in turiste.

Za dečke in deklice!

Športne jopice za deklice.
 Sviterji za dečke v vseh kakovostih in velikostih.
 Športne čepice v različnih oblikah in barvah.
 Gamaše v vseh velikostih.
 Nogavice od najcenejše do najfinejše vrste, za vse starosti, iz volne, bombaža in flora.
 Biserni triko in normalno perilo kakor: hlačke, jopice, kombinaže (žabe) v vsakovrstnih kakovostih in velikostih.
 Tetra perilo za dojenčke, higijenično priznано kot najboljšo.
 Predpasniki za deklice iz perilnega in belega blaga, kakor tudi za male dečke iz močnega moleskina.

Največja in najpopolnejša izbira v tej stroki.

Posebno priporočamo različno vojaško perilo iz čiste volne in velblodje dlake, dalje galoše ameriškega in švedskega proizvoda v vseh velikostih, veliko zalogo dežnih plaščev od najcenejših do najfinejših, in najmoderneje bluže iz svile, baržuna in volne.

LJUBLJANA **A. & E. SKABERNE** LJUBLJANA
 Mestni trg 10. specijalna trgovina za pletenine, trikotažo in perilo. Mestni trg 10.

Na debelo in drobno!**Na debelo in drobno!****100 lit. zdrave domače pijače**

osvežuje in gasi žejo. Vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: ananas, jabolka, grenadine, maline, muškadne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ne ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 10.— franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Zajamčen uspeh!

Tisoče zahvalnih pism za vpogled na razpolago

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo

oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 3-30, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 8-80. Kosm. Dr. A. Rix laborat, Dunaj IX., Lakerergasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“.

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. 200 ali pa v trafikki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Stekl. po 3 in 4 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. Za gotovost se jamči. Zadostuje steklenica. Spričevaha na razpolago.

Priporoča se

umetna knjigovoznica
IVAN JAKOPIČ,
 LJUBLJANA.

Poravnajte naročnino!**Vsakovrstne tiskovine**

za občinske urade,
 odvetnike,
 notarje,
 gostilničarje,
 zasebnike itd.

ima v zalogi

tiskarna DRAG. HRIBAR,

Ljubljana,
 Dunajska cesta št. 9

„SLOVAN“ XV. letnik

mesečnik za književnost,

umetnost in prosveto

priobčuje pesmi, romane, novele, povesti in razprave najboljših slovenskih pesnikov, pisateljev in znanstvenikov.

Vsaka številka „SLOVANA“ ima po 1 do 2 eno- in večbarvni umetniški prilogi, reprodukcije del najboljših slikarjev oziroma kiparjev ter portrete pisateljev in umetnikov.

Naročnina za „SLOVANA“ znaša za vse leto 12 K, pol leta 6 K, za dijake vse leto 10 K, za pol leta 5 K. Naročite „SLOVANA“ takoj!

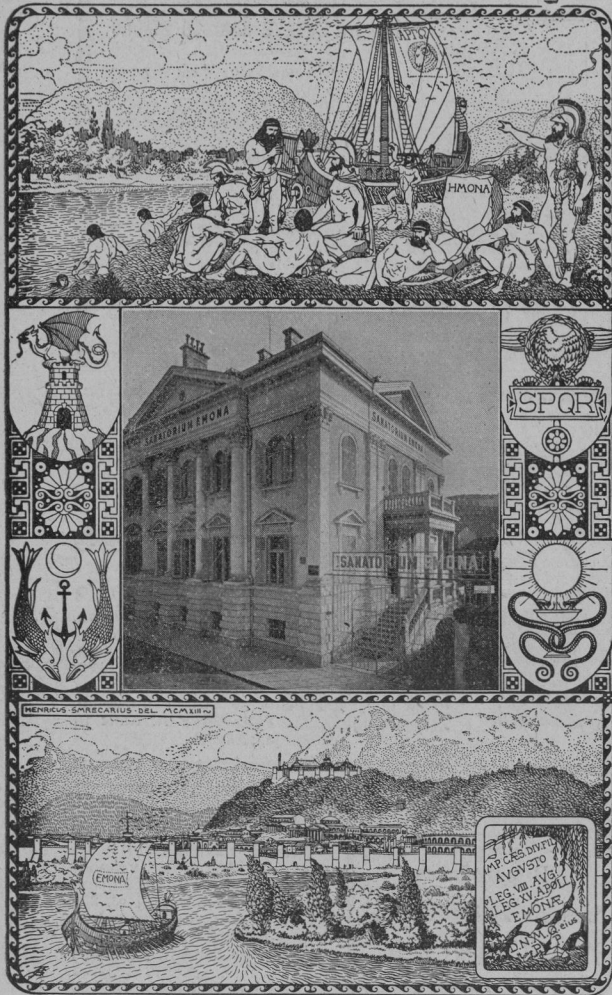
Naslov: „SLOVAN“ - Ljubljana, Dunajska cesta 9.

Starine

(staro pohištvo, posodo, obleko, slike i. t. d.) in umetno zobovje kupuje in prodaja

A. DERGANČ, brivec in starinar,
 Ljubljana, Frnačiškanska ulica št. 10.

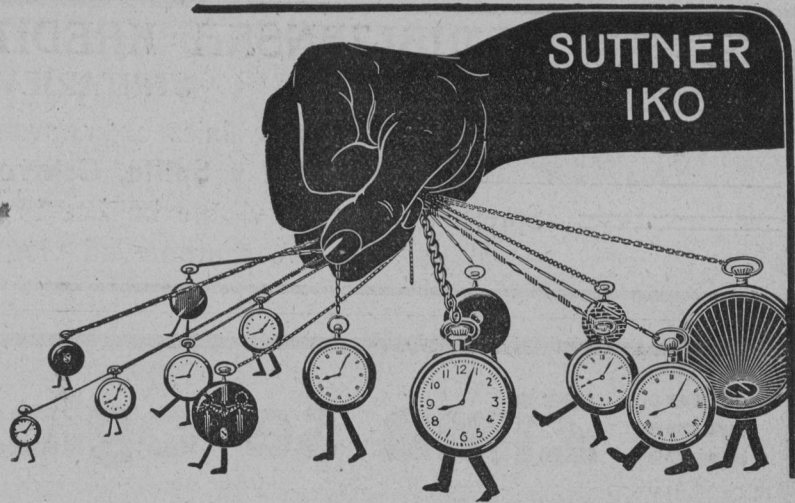
Obiskujte „Kino Central“
 v deželnem gledališču

≡ Zamaške ≡

nove in stare, kupi vsako množino tvrdka
Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Krasna
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

≡ **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ≡

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepotičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštnine prosto.

≡ **Zlato uro zastonj!**

Natančneje v krasnem ceniku, ki se pošlje zastonj in poštnine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Tako sodijo vse stranke! Tisoč takih pisem Vam lahko pokažem!

Po letih še ni popravila potrebna!

Moji znanci so zelo iznenadeni, da ona kovinasta ura, katero sem pri Vas kupil za K 4.10, še ni bila popravljena in gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno tako za mojega nečaka. Vsoto K 4.10 pošljem istočasno po poštni nakaznici na Vas.

Vas najlepše pozdravljam
Skaričevo pri Krapini. Fr. Mlinarič, pos.

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Tiskovine vseh vrst

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne lično in ceno

tiskarna DRAGOTIN HRIBAR

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9

kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, lepake, letake, vabila, vsprede,

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Sterlekar.

Tiskarna Dragotin Hribar v Ljubljani.